

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 – 2014

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

2010/2273(INI)

17.2.2011

PROIECT DE RAPORT

referitor la promovarea mobilității lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene
(2010/2273(INI))

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

Raportor: Traian Ungureanu

PR_INI

CUPRINS

Pagina

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN 3

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la promovarea mobilității lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene (2010/2273(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 21, 45 și 47 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolele 15, 21, 29, 34 și 45 din Carta drepturilor fundamentale,
- având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității¹,
- având în vedere Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora², raportul din 2008 privind aplicarea Directivei 2004/38/CE (COM(2008)0840) și rezoluțiile Consiliului din noiembrie 2007 și aprilie 2009 cu privire la Directiva 2004/38/CE,
- având în vedere Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale³,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 decembrie 2007 intitulată „Mobilitatea, un instrument pentru locuri de muncă mai multe și mai bune: Planul de acțiune european privind mobilitatea locurilor de muncă (2007-2010)” (COM(2007)0773),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 noiembrie 2008 privind impactul liberei circulații a lucrătorilor în contextul extinderii UE (COM(2008)0765),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulată „Noi competențe pentru noi locuri de muncă: să anticipăm și să răspundem cerințelor pieței forței de muncă în materie de competențe” (COM(2008)0868),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 iulie 2010 intitulată „Reafirmarea liberei circulații a lucrătorilor: drepturi și evoluții majore” (COM(2010)0373),
- având în vedere Strategia Europa 2020, în special inițiativele sale emblematiche „O agendă pentru noi competențe și locuri de muncă” și „Tineretul în mișcare”,
- având în vedere concluziile Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 27 noiembrie 2008 cu privire la „Libertatea de circulație a persoanelor: abuzuri și exercitarea necorespunzătoare a libertății de circulație”,
- având în vedere concluziile Consiliului Ocuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Consumatori din 9 martie 2009 cu privire la „Mobilitatea profesională și geografică a forței de muncă și libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene”,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 aprilie 2009 referitoare la problematica și perspectivele cetățeniei europene¹,

---

¹ JO L 257, 19.10.1968, p. 2.

² JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

³ JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

- având în vedere Rezoluția sa din 18 decembrie 2008 referitoare la Planul de acțiune european privind mobilitatea locurilor de muncă (2007-2010)²,
  - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European privind identificarea obstacolelor rămase în calea mobilității pe piața internă a forței de muncă³,
  - având în vedere documentul ulterior al Comisiei cu privire la orientările pentru o mai bună transpunere și aplicare a Directivei 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora COM(2009) 0313),
  - având în vedere proiectul de raport interimar intitulat „Studiu comparativ referitor la aplicarea Directivei 2004/38/CE privind drepturile cetățenilor Uniunii și ale membrilor de familie ai acestora la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre”, solicitat de Comisia sa pentru afaceri juridice și elaborat de European Citizen Action Service (ECAS),
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, precum și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0000/2011),
- A. întrucât posibilitatea de a locui și a lucra într-un alt stat membru reprezintă una dintre libertățile fundamentale ale Uniunii, o componentă de bază a cetățeniei Uniunii și recunoscută prin tratate, cu toate acestea, statisticile arată că încă prea puțini oameni profită de acest drept în pofida inițiativelor specifice întreprinse în vederea promovării mobilității lucrătorilor;
  - B. întrucât, în prezent, doar 2,3% dintre cetățenii UE au reședința într-un alt stat membru decât cel propriu, însă 17% intenționează să lucreze în străinătate în viitor, iar 48% iau în calcul posibilitatea de a căuta un loc de muncă într-o altă țară sau regiune în eventualitatea unor disponibilizări;
  - C. întrucât, conform Comunicării Comisiei din 18 noiembrie 2008, lucrătorii mobili din țările care au aderat la UE în perioada 2004-2007 au avut un impact pozitiv asupra economiilor statelor membre;
  - D. întrucât nu s-au raportat efecte negative în acele state membre care nu au aplicat măsurile tranzitorii cu privire la libera circulație a lucrătorilor originari din statele membre care au aderat la UE în perioada 2004-2007, însă un număr de state membre au decis să mențină restricțiile de pe piața muncii față de cetățenii români și bulgari;
  - E. întrucât, în pofida actelor juridice și a programelor UE destinate promovării liberei circulații a lucrătorilor, există obstacole în calea respectării depline a acestei libertăți fundamentale (de exemplu, obstacole de ordin social, juridic și administrativ, politici deficiente în materie de returnare, care nu răspund nevoilor lucrătorilor migranți, lipsa recunoașterii experienței mobilității, dificultăți în ceea ce privește încadrarea în muncă a soților sau a partenerilor și întâzieri în procesul de recunoaștere a diplomelor);

---

¹ P6_TA(2009)0204.

² JO C 45 E, 23.2.2010, p. 23.

³ JO C 228, 22.9.2009, p. 14.

- F. întrucât aceste obstacole și restricții încalcă un drept fundamental al lucrătorilor, fac mai dificilă redresarea economiilor UE și pot conduce la efecte contraproductive, cum ar fi munca fără forme legale, dezvoltarea economiei subterane și exploatarea lucrătorilor,
1. subliniază faptul că raportul Comisiei COM(2008)0840 identifică încălcări sistematice din partea statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei 2004/38/CE, care afectează exercitarea liberei circulații a lucrătorilor, iar această situație a antrenat numeroase plângeri individuale, petiții și nu mai puțin de 40 de întrebări din partea Parlamentului, în urma cărora Comisia a inițiat cinci proceduri privind încălcarea dreptului comunitar pentru aplicarea incorectă a directivei;
  2. salută Comunicarea Comisiei COM(2010)0373, care descrie și explică situația actuală în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor, dar regretă lipsa unor măsuri sau soluții concrete;
  3. invită Comisia să promoveze în continuare mobilitatea forței de muncă prin prezentarea unei strategii globale multidisciplinare pe termen lung în domeniul mobilității, care să elimine toate barierele juridice, administrative și practice existente în calea liberei circulații a lucrătorilor; solicită o politică transparentă, eficientă și coerentă, concentrată asupra cerințelor pieței muncii și ale tendințelor economice;

Simplificarea administrativă și aspectele juridice

4. având în vedere dispozițiile din tratate și legislația existentă, reamintește faptul că statele membre au responsabilitatea de a simplifica procedurile administrative în ceea ce privește exercitarea dreptului la liberă circulație al lucrătorilor, în vederea realizării optime a acestui drept și a evitării procedurilor administrative nejustificate, inutile sau greoaie care împiedică aplicarea acestui drept;
5. îndeamnă Comisia să promoveze uniformizarea practicilor administrative și cooperarea administrativă pentru a permite crearea de sinergii între instituțiile și autoritățile naționale;
6. este preocupat în legătură cu nivelul scăzut de transpunere și punere în aplicare a actualelor directive privind libera circulație a lucrătorilor, în special Directiva 2004/38/CE privind dreptul de intrare și ședere pentru membrii de familie din țări terțe, cu procedurile administrative greoaie și solicitarea de documente de reședință adiționale (permise de muncă, documente justificative privind existența unor condiții de locuit satisfăcătoare), contrar prevederilor Directivei 2004/38/CE;
7. invită Comisia să își exercite pe deplin prerogativele atribuite prin tratate, printr-o monitorizare continuă și exhaustivă a punerii în aplicare a Directivei 2004/38/CE, inclusiv, dacă este necesar, exercitarea dreptului său de a iniția proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva statelor membre care nu respectă legislația;

Legăturile cu alte politici

8. constată că dreptul de liberă circulație al lucrătorilor nu poate fi analizat ca un fenomen izolat de alte drepturi și principii de bază ale UE și că respectarea modelului social și a drepturilor garantate în Convenția Europeană a Drepturilor Omului și reflectate în Carta Drepturilor Fundamentale a UE va oferi posibilitatea de a beneficia de locuri de muncă decente, condiții de muncă adecvate, drepturi la asistență socială, egalitate de tratament, respectarea vieții de familie și libertatea de a presta servicii;

9. consideră că ar trebui să existe o sincronizare între legislația UE și cea a statelor membre, pentru a preveni orice tipuri de obstacole în calea respectării și exercitării dreptului de liberă circulație al lucrătorilor;
10. consideră că, pentru o implementare eficientă a tuturor politicilor din domeniul liberei circulații a lucrătorilor, acțiunile trebuie coordonate, în special în domenii precum realizarea pieței interne, coordonarea sistemelor de securitate socială, dreptul la pensie suplimentară, protecția lucrătorilor, educația și formarea profesională, măsurile fiscale, cum ar fi cele destinate evitării dublei impunerii, și combaterea discriminării;
11. este de părere că sistemele de protecție socială adecvate facilitează în mare măsură mobilitatea geografică și profesională a lucrătorilor și că incluziunea socială a lucrătorilor mobili și reintegrarea socială a lucrătorilor returnați trebuie să fie incluse în politica privind mobilitatea forței de muncă;
12. subliniază faptul că punerea efectivă în aplicare a liberei circulații a lucrătorilor necesită o acțiune coordonată din partea autorităților europene și naționale, pentru a facilita și a simplifica procedurile administrative pe teme legate indirect de acest drept, cum ar fi transferul certificatelor de înmatriculare a autovehiculelor și al evidențelor medicale, evitarea dublei impunerii, reguli clare de rambursare a cheltuielilor medicale etc.;
13. consideră că IMM-urile pot acționa ca un factor declanșator al redresării și dezvoltării economice, fiind principala sursă de creare de locuri de muncă; de aceea, reafirmă necesitatea unui angajament al UE în vederea sprijinirii și dezvoltării IMM-urilor, în special prin politici în domeniul forței de muncă și prin programe educaționale;

Măsurile de promovare a liberei circulații

14. solicită statelor membre să elimine barierele tranzitorii existente în ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor, pentru statele membre care au aderat în 2004 și 2007; este de părere că aceste bariere sunt contraproductive și reprezintă măsuri discriminatorii împotriva cetățenilor europeni, solicitând aplicarea efectivă a clauzei preferențiale pentru întreaga Uniune;
15. invită Comisia să facă cunoscute efectele pozitive ale mobilității forței de muncă pentru țările de primire și cele de origine și pentru UE în general, din punctul de vedere al coeziunii socioeconomice și geografice;
16. salută planul Comisiei de a efectua o evaluare regulată și sistematică a ofertei și a cererii pe termen lung de pe piețele muncii din UE până în 2020, detaliată pe sectoare, profesii, niveluri de calificare și țări, și recomandă cu insistență coordonarea politicilor educaționale și a celor în domeniul forței de muncă între statele membre, în vederea atingerii obiectivelor stabilite în Strategia UE 2020 privind crearea de locuri de muncă și evitarea viitoarelor obstacole indirecte de natură să împiedice exercitarea dreptului de liberă circulație;
17. face apel la autoritățile de la toate nivelurile să garanteze sprijinirea politicilor și sensibilizarea opiniei publice în legătură cu posibilitățile și avantajele mobilității, subliniind rolul de coordonare al Comisiei;

Serviciile de ocupare a forței de muncă și informarea lucrătorilor

18. recunoaște și subliniază importanța serviciilor publice de ocupare a forței de muncă, în special sistemul și rețeaua EURES, pentru promovarea mobilității forței de muncă în

întreaga UE, prin comunicarea de informații referitoare la locurile de muncă disponibile, oportunitățile de educație și formare profesională, condițiile de lucru și de trai;

19. este îngrijorat de reducerea fondurilor destinate consultanților EURES și face apel la un angajament pentru o strategie pe termen lung care să permită EURES și personalului său să își realizeze sarcinile cu succes;
20. consideră că informarea lucrătorilor UE în legătură cu avantajele, drepturile și obligațiile care decurg din mobilitatea forței de muncă ar trebui îmbunătățită în continuare; invită Comisia să-și coordoneze acțiunile cu autoritățile naționale și să utilizeze mai eficient sistemul EURES și rețeaua online de soluționare a problemelor SOLVIT;

Acumularea de competențe și cunoștințe pentru a deveni mai competitiv

21. consideră că, din cauza efectelor negative înregistrate ca urmare a crizei economice, presiunea concurențială pe piața muncii s-a intensificat și, drept urmare, pentru a recâștiga un avantaj comparativ, ar trebui să se investească în educație formală și informală, în formare profesională, în schimburi de experiență profesională și în acțiuni coordonate în vederea accelerării procesului de mobilitate a forței de muncă;
22. felicită Comisia pentru inițiativa sa emblematică Tineretul în mișcare și pentru lansarea Agendei pentru noi competențe și locuri de muncă și salută, îndeosebi, proiectul pilot „Primul tău loc de muncă EURES” și propunerea sa de creare a unui „pașaport european al competențelor”;
23. consideră că competențele și cunoștințele vor stimula mobilitatea lucrătorilor și solicită Comisiei să elaboreze o foaie de parcurs privind cererea de competențe și o evaluare pe termen mediu și lung în ceea ce privește viitoarele locuri de muncă;
24. este de părere că în centrul preocupărilor nu ar trebui să se situeze doar lucrătorii tineri, ci că ar fi de dorit strategii bine direcționate de promovare și facilitare a liberei circulații pentru diferitele categorii de lucrători, în funcție de nevoile și caracteristicile lor specifice (vârstă, gen, competențe, apartenența la grupuri vulnerabile);
25. invită statele membre să-și adapteze strategiile de învățare pe tot parcursul vieții și de formare profesională în funcție de evoluțiile de pe piața muncii și să asigure competențe transferabile care au o acoperire mai largă în ceea ce privește zona geografică și cunoștințele, în vederea ajustării adecvate a acestora la oferta de locuri de muncă;
26. invită Comisia și statele membre să coopereze pentru realizarea unui nivel mai ridicat al comparabilității programelor școlare și universitare, precum și a unei mai mari standardizări a învățământului european;
27. consideră că trebuie găsită o mai bună sinergie între programele destinate să încurajeze libera circulație a studenților, a persoanelor care urmează o formare profesională, a stagiarilor și a programelor destinate, în mod special, stimulării liberei circulații a lucrătorilor;
28. este de părere că o cunoaștere insuficientă a limbilor străine (îndeosebi în cazul adulților) rămâne un obstacol important în calea mobilității forței de muncă; invită statele membre să promoveze activ învățarea limbilor străine și îndeamnă Comisia să își continue eforturile în acest domeniu;
29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

Chestiunea migrației forței de muncă în cadrul UE a fost percepută, vreme îndelungată, ca fiind o problemă de natură să creeze dezechilibre la nivel național sub aspectul deficitului de forță de muncă, precum și al negocierii colective și al salariilor în țările gazdă. Cu toate că noțiunea de „liberă circulație a lucrătorilor” este prezentă în tratate ca o garanție pentru realizarea pieței unice și pentru consolidarea unei identități europene autentice, statele membre beneficiază de dreptul de a menține restricții provizorii pentru unele perioade de tranziție în ceea ce privește deschiderea pieței muncii pentru noile state membre.

În general, temerile s-au îndreptat întotdeauna înspre două aspecte principale: fluxurile numeroase de imigranți care părăsesc țările mai sărace pentru a ajunge în cele mai prospere și pierderea locurilor de muncă pentru cetățenii țărilor gazdă sau, într-un scenariu mai optimist, scăderea nivelului salariilor.

Cu toate acestea, studii recente au arătat că aceste temeri nu s-au adeverit niciodată, dimpotrivă, migrația forței de muncă a înregistrat un efect benefic pentru UE în ansamblu. Motivația din spatele acestui rezultat se datorează unei convergențe firești a cererii și ofertei de locuri de muncă, prin care anumite locuri de muncă nesolicitate de către resortisanți au fost ocupate de către lucrătorii migranți. În acest caz, valoarea adăugată adusă bunăstării generale a Uniunii a fost evidentă și nu s-au constatat posturi vacante și scăderi ale productivității în statele membre, existând o creștere a salariilor lucrătorilor care au ales să-și ofere serviciile într-un alt stat membru. Mai mult, migrația ilegală a forței de muncă a înregistrat un declin, întrucât au fost eliminate stimulentele de fraudare a legii și au apărut semne clare ale unor tendințe de integrare în cadrul societăților gazdă.

Cu toate acestea, chiar dacă s-au observat aspectele benefice ale migrației forței de muncă, există unele probleme de luat în considerare atunci când vine vorba de libera circulație a lucrătorilor. Datele prezentate în 2008 arată că 2,3% dintre cetățenii UE (11,3 milioane de persoane) au reședința într-un stat membru diferit față de cel al cărui cetățeni sunt, iar mulți alții își exercită acest drept la un moment dat în timpul vieții. Conform unui sondaj Eurobarometru recent, 10% din persoanele anchetate în UE-27 au declarat că la un moment dat în trecut au locuit și au lucrat în altă țară, în timp ce 17% și-au manifestat intenția de a profita de libera circulație în viitor. Acest lucru arată că fluxul de migrație al lucrătorilor nu s-a ridicat la cifre extrem de ridicate, întrucât obținerea unui loc de muncă într-o țară nouă presupune măsuri suplimentare pe care lucrătorii trebuie să le aibă în vedere. Pentru a prezenta o imagine și mai detaliată, acest lucru s-ar traduce prin probleme legate de diferențele culturale, adaptarea la o nouă limbă, depărtarea de familie, la care se mai adaugă alte obstacole legate de exercitarea deplină a liberei circulații. În acest sens, Comisia Europeană a prezentat Comunicarea intitulată „Reafirmarea liberei circulații a lucrătorilor: drepturi și evoluții majore”, în care se descrie foarte clar situația din prezent.

Având în vedere constatările desprinse din ultima comunicare prezentată de Comisia Europeană, raportorul și-a concentrat atenția asupra mijloacelor și a strategiilor care pot să amelioreze situația și să reafirme angajamentul european în direcția consolidării dreptului la liberă circulație al lucrătorilor.

Ideea de bază în ceea ce privește demersurile care trebuie întreprinse este că libera circulație a lucrătorilor este un drept pe care îl au cetățenii și că, prin exercitarea acestui drept, nu se înregistrează efecte negative pe piața muncii. În consecință, statele membre, împreună cu autoritățile lor locale și regionale, joacă un rol crucial în facilitarea respectării acestui drept, motiv pentru care legislația existentă trebuie pusă în aplicare corect și în totalitate. De asemenea, este necesar un nivel ridicat de coordonare în ceea ce privește apropierea legislațiilor naționale de cea europeană, pentru a garanta eliminarea eventualelor bariere directe sau indirecte, în special cele legate de comportamentul discriminatoriu bazat pe cetățenie, refuzul acordării de drepturi pentru membrii de familie, sistemele de asigurări sociale și alte bariere de natură să împiedice sau să descurajeze lucrătorii să circule liber în căutarea unui loc de muncă.

Acțiunile propuse în raport sunt structurate în așa fel încât să abordeze principalele probleme constatate în momentul în care este adus în discuție dreptul la liberă circulație al lucrătorilor. Întrucât schimbarea locului de muncă și a țării nu se reflectă numai asupra dispozițiilor politicilor din domeniul ocupării forței de muncă, primele acțiuni necesare sunt: o convergență cu alte politici și strategii existente, pentru a facilita tranziția lucrătorilor către statul gazdă. Aceste acțiuni includ măsurile întreprinse în domenii precum realizarea pieței interne, coordonarea sistemelor de securitate socială, dreptul la pensie suplimentară, protecția lucrătorilor, educația și formarea profesională, cerințele lingvistice, măsurile fiscale, cum ar fi cele destinate evitării dublei impunerii, și politicile de combatere a discriminării. Mai mult, dispozițiile referitoare la drepturile membrilor de familie sunt la fel de importante precum cele legate direct de persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, întrucât refuzul acestor drepturi poate să descurajeze și mai mult căutarea unui loc de muncă într-un stat membru diferit.

În al doilea rând, este în mod evident necesar ca efectele migrației forței de muncă să se reflecte în strategiile existente la nivel european, în special Strategia UE 2020, și să se concretizeze printr-o întărire a rolului IMM-urilor. Mobilizarea IMM-urilor în acest demers este de o importanță crucială. Dezvoltarea acestora va asigura mai multe locuri de muncă, iar comportamentul lor dinamic poate da naștere unei migrații ciclice a lucrătorilor care, în cele din urmă, va avea drept rezultat o perfecționare a aptitudinilor pe baza modelelor deja consacrate sau a învățării prin practică, precum și prin menținerea unui mediu competitiv care va genera rezultate finale mai bune.

Situația actuală și învățămintele trase de pe urma crizei financiare au determinat apariția unui nou spectru de posibilități de relansare a performanței economice și de creștere a nivelului de ocupare a forței de muncă. În acest scop, avantajele mobilității forței de muncă prezintă o importanță foarte mare, întrucât aceasta va duce la o mai mare convergență socio-economică, dar și la o experiență comună continuă, benefică atât angajatorilor cât și angajaților. Nu mai e nevoie să amintim că obiectivul creării de locuri de muncă va corespunde mai bine așteptărilor dacă mobilitatea forței de muncă va fi implementată în totalitate.

În al treilea rând, raportorul accentuează importanța informării și a cunoașterii. O tendință comună observată la majoritatea statelor membre este legată de nivelul insuficient al informațiilor pe care cetățenii trebuie să le știe în ceea ce privește drepturile și obligațiile lor. Mobilitatea forței de muncă ar trebui mai bine promovată, iar informațiile trebuie să fie cât se poate de accesibile pentru toate persoanele interesate. În această privință, rolul instituțiilor

europene și al guvernelor naționale este decisiv, acestea trebuind să colaboreze pentru a evita situațiile în care informațiile devin asimetrice. Întrucât profilul locurilor de muncă a arătat o tendință în schimbare, nu poate fi trecută cu vederea necesitatea perfecționării competențelor și a accentuării rolului educației. În consecință, raportorul are o poziție fermă în ceea ce privește canalizarea mai multor eforturi înspre toate tipurile de programe educaționale, cu scopul clar de a obține forță de muncă capabilă să răspundă nevoilor și provocărilor viitoare. În acest sens, coordonarea între politicile educaționale și accelerarea procesului de recunoaștere a diplomelor sunt evidențiate pentru a spori șansele unei înțelegeri unitare a nevoii de a pregăti populația activă pentru schimbările și presiunile concurențiale exercitate de piață.

Principalul mesaj al raportului este că, atât timp cât nu se înregistrează efecte negative produse de mobilitatea forței de muncă, în special după valurile de integrare din 2004 și 2007, nu există nicio logică socio-economică de a menține restricțiile de intrare pe o nouă piață a muncii, cu precădere în cazul cetățenilor români și bulgari. Pentru a funcționa la nivelul așteptat în ceea ce privește bunăstarea și progresul, politicile naționale ar trebui apropiate mai mult de strategiile europene. De asemenea, într-o eră a piețelor globalizate și a schimbărilor demografice, libera circulație a lucrătorilor poate fi o soluție profitabilă pentru echilibrarea cererii și ofertei de forță de muncă. Pentru a realiza acest deziderat, atenția trebuie concentrată asupra punerii în aplicare a legislației existente și asupra aplicării normelor, precum și pe promovarea unor acțiuni coordonate în ceea ce privește recunoașterea diplomelor, dezvoltarea unor sisteme educaționale viitoare, pentru a răspunde nevoilor pieței și a menține un nivel ridicat al avantajelor competitive în materie de aptitudini, fără a neglija și alte drepturi pe care lucrătorii trebuie să și le exercite pentru a putea locui și a-și îndeplini îndatoririle într-o țară nouă. Toate procedurile administrative inutile care pot întârzia sau împiedica exercitarea liberei circulații a lucrătorilor sunt considerate nejustificate și necesită o remediere imediată, deoarece reprezintă o povară lipsită de orice rațiune de ordin economic sau social.

Pentru a avea o înțelegere aprofundată a situației actuale, dar și a viitoarelor evoluții de pe piața muncii, raportorul este convins că acțiunile benefice întreprinse de Comisia Europeană în ceea ce privește promovarea și consolidarea mobilității forței de muncă ar trebui intensificate și că se impune o analiză mai detaliată cu privire la procedurile privind încălcarea dreptului comunitar îndreptate împotriva statelor membre care nu respectă legislația, precum și cu privire la tendințele mobilității forței de muncă sub aspectul competențelor, sectoarelor și zonelor geografice. Este necesară formularea unei strategii globale multidisciplinare pe termen lung în domeniul mobilității, destinate să analizeze și să elimine toate barierele juridice, administrative și practice existente în calea liberei circulații a lucrătorilor. La momentul actual, motivația economică a deschiderii piețelor muncii devine mai evidentă ca niciodată. Protecționismul exagerat în materie de mobilitate a forței de muncă va induce o separare din ce în ce mai mare în rândul statelor membre și o neîncredere care poate să afecteze performanța UE în calitate de actor mondial și să îi slăbească poziția pe scara competitivității. A sosit momentul ca statele membre europene să acționeze și să crească împreună.